

25 OCT 1921

କୃପକଥା

ଲିଙ୍ଗ ଧ୍ୟୋନ୍ତରେ ମିଠେଦଳ

ପରିଚାଳନା, ଶିଳ୍ପନିର୍ଦ୍ଦେଶନା, ଚିତ୍ରନାଟ୍ୟ, କାହିଁନୀ ଓ ଗାନ୍ : ସୌରେଣ ଦେନ
ସନ୍ଦିତ ପରିଚାଳନା : ପଦ୍ଧତ ମଲିକ । ଚିତ୍ରଶିଳ : ମହୁ ବ୍ୟାନାର୍ଜି । ଶବ୍ଦାହୁଲେଖନ :
ଶ୍ରମଭୂଲ ବୋଷ । ସଂଲାପ : ପ୍ରତିଭା ବସୁ । ସମ୍ପାଦନା : ହବିଦାସ ମହାନବିଶ ।
ପ୍ରିନ୍ଟିଂଟୁନା : ପଞ୍ଚାନନ ନନ୍ଦନ । ନୃତ୍ୟ ପରିକଳନା : ବାଲକଣ୍ଠ ମେନନ । ମେଟ୍
ନିର୍ମାଣ : ପ୍ଲଟିନ ଘୋଷ । ବ୍ୟବହାପନା : ଜନ୍ମ ବଡ଼ାଳ, ଛବି ଘୋଷାଳ ।
କର୍ମୟଚିତ୍ର : ଜଗନ୍ନାଥ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ।

ଅଛିକାରିଗଣ :

ପରିଚାଳନାୟ : ଅନୁତ ଗୋସାମୀ, ଛିଲେନ ଦେ, ନିର୍ମଳ ମିତ୍ର । ଚିତ୍ରନାଟ୍ୟ : ପ୍ରତିଭା
ବସୁ । ଚିତ୍ରଶିଳ : ନିର୍ମଳ ଶୁପ୍ତ, ନରେନ ମଜୁମଦାର । ଶବ୍ଦାହୁଲେଖନ : ପ୍ରତ୍ୟୋତ୍
ମରକାର, ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ବୋଷ । ସନ୍ଦିତ ପରିଚାଳନାୟ : ବୀରେନ ବଲ । ପ୍ରିନ୍ଟିଂଟୁନା :
ବାଲାଇ ଭଦ୍ର, ଅବନୀ ମଜୁମଦାର, ତାରପଦ ଚୌଧୁରୀ, ସତ୍ୟେନ ବସୁ । ଦୃଶ୍ୟକଳେ :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ମେଣ୍ଡେ । ଶିଳ୍ପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାୟ : ବବି ଚାଟାଙ୍ଗି, ହାମାନ ଆଲି ।
ମଞ୍ଚମଜ୍ଜାୟ : ମୋହିନୀ ମୁଖାଙ୍ଗି, ପ୍ରତ୍ୟୋତ୍ ପାଳ । ମାଜ ମଜ୍ଜାୟ :
ସ୍ଥତିନ କୁଣ୍ଡ । ହିଂର ଚିତ୍ରେ : ପ୍ରଭାକର ହାଲଦାର । କୁଳମଜ୍ଜାୟ :
ମଦନ ପାଠକ, ନାରାଣ ମଜୁମଦାର, ଗୋପାଳ ହାଲଦାର । ଶିଳ୍ପୀ
ସଂଗ୍ରହେ : ବୀରେନ ଦାସ, ବୀରେନ ଦାସ, ଗୋର ଦାସ ।
ବ୍ୟବହାପନାୟ : ମନୋଜ ମିତ୍ର ।

ଭୁଗିକାରୀ :

ଅମିତା ବସୁ, ଅମିତବରଣ, ଶାଖନା, କାନ୍ଦି ମରକାର, ରାଜଲଙ୍ଘୀ,
ତୁଳମୀ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ, ନଟବର, ନରେନ ବସୁ, କମଳ ମିଶ୍ର, ଡୋରା,
ବିଭୂତି ଦାସ, ଜହର ରାୟ, ପ୍ରଭାତ କୁମାର, ଆର ବୁଲାନ ।

ପରିବେଶକ :

ଆରୋରା ଫିଲ୍ମ କର୍ପୋରେସନ ଲିମିଟେଡ୍,
୧୨୫, ଥର୍ମର୍ଟଲା ଟ୍ରାଟ୍ :: କଲିକାତା ।

ଆର. ସି. ଏ. ଶବ୍ଦଯତ୍ରେ ଗୃହୀତ ।

ମୂଲ୍ୟ ଦୁଇ ଟଙ୍କା

କାହିଁନୀ

ଯୌବନେର ପ୍ରଥମ ପର୍ବେଇ ମା ବାପ
ହଜନାକେଇ ଅକାଳେ ହାରିଯେ ନିରାଶ୍ରୀ
ମନ୍ଦ୍ୟା ଏକଟୁଥାନି ଆଶ୍ରୟର ଆଶ୍ରୟ
ମେହତୁର ମାମାର ସଂସାରେ ଆସେ ।

ଦେ ପାଇଁ ବଚର ଦୁଇ ଆଗେର କଥା ।
ନିରାହ, ମଦାଶିବ ମାମା ଛିଲେନ ହୋଟ
ଟିଶନ ଲଙ୍ଗୁଲିପିଟେର ଏକାଥାରେ ଟିଶନ
ମାଟ୍ଟାର, ପିଯନ, ଟିକେଟ କାଲେଟ୍ରର ।
ଆର ମାମି ? ତିନି ଛିଲେନ ଟିଶନ
ମାଟ୍ଟାରେର ବିପରୀତ । ବହ ସନ୍ତାନେର
ଜନନୀ ହେଁଓ ତୀର ବିପ୍ଲବୀତନ
ଶରୀରେର ମେଲାଧିକ୍ୟ କୋନ ଦିନିଇ ହାମ୍
ପାଇଁନି । ମାମିର ଅନ୍ତରେ ମେହରଦେର
ଧାରା ଅନେକଦିନ ଆଗେ ଥେକେଇ କ୍ଷୀଣ

ହତେ ଫ୍ରୀଣତର ହୟେ ଏଦେଛିଲ ; ତାର ଉପର ଯେଦିନ ମନ୍ଦ୍ୟା ଏମେ ଏ ସଂସାରେ ପ୍ରବେଶ କରିଲେ,
ଯେଦିନ ଥେକେ ତା ମସ୍ତର୍କ ଶୁକ ହୟେ ତୋ ଗେଲାଇ, ଏମନ କି, ସାମାର ପ୍ରତି ତାର ବିଜ୍ଞପ
ମନୋଭାଵ ଚରମେ ଗ୍ରିସେ ପୌଛୁଳ । ହୃଦୟ ଗୁଡ଼ାର ଆଗେ ଥେକେ ମଧ୍ୟାତ୍ମି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂସାରେ
ଜନ୍ୟ ଅବିରାମ କାଜ କରେ ଯାଇ ମନ୍ଦ୍ୟା, କିନ୍ତୁ ଏକଟା ଦିନେର ତରେବେ ଦେ ମାମିର
ମୁଖେ ଏକଟା ମିଟି କଥା ଶୁନତେ ପାରନା । ପ୍ରତିଦିନ ତାକେ ବିଜ୍ଞପ ବାକ୍ୟ ଓ
ନିର୍ଧ୍ୟାତନେର ସୀମାହିନୀ ସାଗର ପାଡ଼ି ଦିତେ ହୟ । ଏଇହ ମାରେ ମାମିର ହଦରେ
ଭାଲୁବାନା, ମେହ ସିଙ୍ଗନ୍ଟୁକୁ ମନ୍ଦ୍ୟା ପାଇଁ । ମାମିକେ ଲୁକିଯେ, ମନ୍ଦ୍ୟାକେ ଥିରେ ମାମାର
କତ ଆଦର, କତ ମାଧ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ଗରୀବ ଟିଶନ ମାଟ୍ଟାର ତିନି, କଟୁଟୁହି ବା ତୀର
କମତା, କିଇ ବା କରିବେନ ତିନି । ତାର ଉପର ଯେଥାନେ ସଂସାରେ କର୍ତ୍ତାଇ
ବିଜ୍ଞପ । ଏମନି କରେ ମନ୍ଦ୍ୟାର ଦିନ ବେଟେ ଯାଇ ହାସି ଓ ଅଞ୍ଚିର ମଧ୍ୟ ଦିଯେ ।

କୁପକଥା

এরই মাঝে কাজের ফাঁকে
যখন মামাৰ ছেট ছেলেমেঘে-
দেৱ নিয়ে একটু বসে, সন্ধ্যা
তখন স্পন্দন দেখে—ভবিষ্যতেৰ
উজ্জ্বল বংশীন স্পন্দন। কলনাৰ
বংশীণ পথে উড়ে চলে তাৰ
মন, সাত সমুদ্ৰ তোৱো নদী
পার হয়ে, দেশ থেকে দেশান্তরে।

ভাইবোনদেৱ রূপকথাৰ গল্প
বলতে বলতে সন্ধ্যাৰ মন চলে
যায় রূপকথাৰ দেশে। মন তাৰ
অপৰাজিত। সেই মন কলনাৰ

ভেমে চলে মেৰৱাজোৰ ভেতৰ দিয়ে টাঁদেৱ দেশেৰ পথে, যে-দেশেৰ রাণী
মে নিজেই। স্পন্দন দেখে,—মেৰেৰ উপৰ দিয়ে, পঙ্কীৰাজ বোঢ়াৰ
চড়ে অচিনদেশেৰ রাজকুমাৰ এগিয়ে
আসতে তাৰই পানে। সবীৰা

ছুটে যাব রাজকুমাৰকে দেখতে,
টাঁদেৱ দেশেৰ পৱীৰা আলোৰ
দাগৱা আৰ জোনাকীৰ ওড়না
পৱে মেৰেৰ দেশেৰ ভেতৰ দিয়ে
রাজকুমাৰকে নিয়ে আসে তাৰ
গোসাদ পানে। নিজেৰ মনেই গুশ
কৰে সন্ধ্যা—“কে ত্ৰি রাজকুমাৰ?”

তক্ষণি তাৰ বাস্তব মন
সাড়া দেৱ—“কেন? ওই তো
সেই শিল্পী—ষেখনে কুঠোৱ খারে
তাঁবু খাঁটিৱে বসে আছে!”
অবাক হয়ে যাব সন্ধ্যা, শিল্পী
অৱগেৰ সঙ্গে তাৰ কলনাৰ রাজোৰ
রাজকুমাৰেৰ অবিকল মিল।

রূপকথা

কিন্তু কলনাৰ রাজো মন উড়ে
চললেও তাকে পদে পদে ব্যাহত
কৰে বাস্তব এসে। নইলৈ সন্ধ্যাৰ
হংখেৰ জীবনেৰ মাঝে কেশব ঠাকুৱ
এগিয়ে আসে কেন? মুখে হিনাম,
কঠো কঠোক্ষেৰ মালা, কেশব
ঠাকুৱেৰ সদাহাস্ত মুখখানা দেখে
ভয়ে সন্ধ্যাৰ বুকেৰ রক্ত হিম হয়ে
আসে। শুক, বিমৃঢ় ভাবে দাঢ়িয়ে
মে শোনে, টাকা পৱিশোধে অপারগ
তাৰ মামাকে হৃষকী দিছে কেশব
ঠাকুৱ। তাৰ মনোনীত পাত্ৰেৰ
সঙ্গেই সন্ধ্যাৰ বিয়ে দিতে হৈব। উপায়হীন, নিঃস্মল ষেখন মাঠাৰকে কেশব
ঠাকুৱেৰ ভয়ে আৰ স্তৰী কঠিন পীড়াপীড়িতে বাধ্য হয়ে আইতে রাজী হতে হয়।
সন্ধ্যাৰ বুকেৰ উপৰ নেমে আসে পায়াণেৰ গুৰুত্বাৰ। তাৰ স্পন্দৱাজ্যে আবিৰ্ভা৬ হয়
এক ডাইনী। কেশব ঠাকুৱেৰ মাঝে এৰ প্ৰতিমূৰ্তি দেখে মে শিউৱে ওঠে।
ছুটে যাব মে অৱগেৰে কাছে। সব শুনে অৱগুণ তাৰে আঁখিস দিয়ে
কলকাতায় রওয়ানা হয় টাকাৰ ঘোগাড় কৰে আনতে। ..... অৱগুণেৰ
কৰিবে আসাৰ নিৰ্বাচিত সময় পেৱিয়ে যায়। ষেখনমাঠাৰ আৰ সন্ধ্যা উদ্বেগপূৰ্ণ
হৃদয়ে, ব্যাহুল ভাবে তাৰ জন্ত অপেক্ষা কৰে, কিন্তু অৱগুণ আসে না।
এদিকে কেশব ঠাকুৱ, বৰ ও তাৰ সঙ্গীদেৱ নিয়ে এসে হাজিৰ হয়েছে!
সন্ধ্যাৰ আহুল কাঙ্গা উপেক্ষা কৰে মামী জোৱ কৰে তাৰে বসিয়ে দিয়েছে
বিয়েৰ আসনে। হ হ কৰে সময় এগিয়ে চলেছে! বিয়েৰ উত্তোল আয়োজন ও
জৰু গতিতে এগিয়ে চলে। সন্ধ্যাৰ ঢচোখ বেয়ে নেমে আসে শ্বাবেৰ
ধাৰা। একমনে সে ডাকে—“অৱগ! রাজকুমাৰ! কোথাৰ তুমি? তুমি
কি আসবেনা?” ওদিকে কেশব ঠাকুৱেৰ চক্ৰাস্তে ষেখনমাঠাৰ বন্দী হয়ে পড়ে
যৱেছেন, আৰ অৱগকে অজ্ঞান কৰে ফেলে রাখা হয়েছে বেললাইনেৰ উপৰ।
হ হ শব্দে পাঞ্জাব মেল এগিয়ে আসে—

তাৰপৰ ? .....

ଶିଳ୍ପ

(১)

ଆମରା ଟାଦେର ଦେଶର ମେଘେ

ଟାଦେର ଭାଲାମୀ ଆମି ଜୋଂଝା ନଦୀ ବେଶେ ॥

ଏହି ଧରଣୀର ବୁକ୍ ଆକି

ଟାଦେର ଭାଲାମୀ

ଶାତାର ବୁକ୍ ନିତା ଲିଖି

ଫୁଲ ହୋଟାରର ଆଶା

ନଦୀର ବୁକ୍ ହୀରା ଛଡ଼ାଇ

ମେଘ ଚଢ଼ାତେ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପରାଇ

ବନପତିର ସୁନ୍ଦରୀ ଭାଙ୍ଗାଇ ଆଗରଳି ଗେଯେ ॥

(২)

ରାଜପୁତ୍ର ଏଗିଯେ ଚଲୋ ରାଜକ୍ଷ୍ଵାର ଦେଶେ

ସାତ ମୁଦ୍ରା ତେବେ ନଦୀ ପେରିଯେ ଚଲୋ ହେବେ ।

ରାଜମଟ୍ଟା ସୁମିରେ ଆହେ

ଡାଇନୀ ବୁଡ଼ି ନେଇକୋ କାହେ

ବସେ ଆଜେ ରାଜକୁମାରୀ ମନ ଭୁଲାନେ ବେଶେ

ରାଜପୁତ୍ର ଏଗିଯେ ଚଲୋ ରାଜକ୍ଷ୍ଵାର ଦେଶେ ॥

(৩)

ରାଜକ୍ଷ୍ଵାର ଆମାଦ ପଠେ ଦେବେ ହିଂକେ ହିଂକେ ।

ରାଜକୁମାରେର ପଥଟି ଆମେ ନନ୍ଦିର ହିଂକେ ହିଂକେ ।

ମେଇ ପଥେତେ ଏଲୋ କୁମାର କମଳମି ଶିରେ

ବାତାୟନେ ରାଜକୁମାରୀ ଏଗିଯେ ଏଲୋ ଦିବେ ।

କୁମାର ବେଳେ—“ଦୀର୍ଘ ଖୁଲୁ ଦାୟା ମାଳା ଦେବେ ଗଲେ ।”

କଷା ବେଳେ “ଶାସବେ ତୁମି ବଳ କୋନ ଛଲେ ।”

ମାର୍ଯ୍ୟାଦିପଣ ବେଳେ—“ଫେଲୋ ମାଥର ତିଳୀ,

ମନେର କଥା ବୁଝବେ କୁମାର ଆସବେ ଏଥୁନି ।”

‘ଏମୋ ଏମୋ ଏମୋ ସପନ ନିଜି ବେଶେ

ମାଥର ନିଧି ଅରଣ କର ପରଶ ଥାନି ଦିଯେ ।’

ରାଜକୁମାରୀ, ତୋମାର ଆମାଦ ପାନେ,

ତାକିଯେ ଥାକାର କ୍ଷଣ୍ଟା ଆମାର ଭରେ ଦିଓ ଗାନେ ।

* * * *

ତାଇତୋ ଗଡ଼ି ସପନପୁରୀ ତୋମାର ଆମାଦ ତଳେ
ଶିଳନ ଆଶାର ପ୍ରାଣିଗ ଥାନି ମଣିକୋଟାଯ ଅଳେ ।

(৪)

କେନ ଭାଲ ଲାଗେ, କେ ଜାନେ

ମେଇ ତୋ ଆକାଶ ହେଉଇ ତୋ ବାତାମ

ମେଇ ପ୍ରାଣନ ମବଖାନେ ।

ମୃଦେ କ୍ଷଣେ ହାରିଯେ ଯାଓଯା

ମୃଦେ କ୍ଷଣେ କିରେ ପାଓଯା

ହାରିଯେ ଯାଓଯା, କିରେ ପାଓଯା

ନେଇ ତୋ ମୁହୂର କୋନଥାନେ ।

ତୁବୁ ଭାଲ ଲାଗେ କେନ ମନ ଜାନେ ।

ପଥେର ମାବେ ମେଇ ତୋ ଦେଖି

ମେଇ ତୋ ନମ୍ର ଈସତ ବୀକା

ତୁବୁ କେନ ଶୁଣ୍ଟା ମୁହୂର

ଲାଗଛେ ମୋର ଆଶେ

କେ ଜାନେ ।

(৫)

ରାଜକୁମାରୀ—ଏଲେ କୁମାର, ଏଲେ ତୁମି ଆଜ

ହାରିଯେ ଏଲେ

କୁପର ଶିଥା ଜେଲେ ।

ରାଜକୁମାର—ତୁମି ନିଲେ, ଦେଖି ନିଲେ, ନିଲେ, ମନ ନିଲେ

ବାତାୟନେ ପଥେ ତୁମି ହନ୍ଦରଥାନି ନିଲେ ।

ଆକାଶ କାହାର ମନେ

ସଥନ ତୁମି ହାରିଯେ ଥାବେ,

ଘନ ତମାଳ ବନେ ।

ରାଜକୁମାର—ହାରିଯେ ଥାକାର ସୁମେ ସଥନ

ତୋମାର ଥୁଁଜେ ଫିରି

କିରେ ପାଓଯାର ସପନଥାନେ

ଜାଗଲେ ଦୀର୍ଘ ଦୀର୍ଘ ।

ରାଜକ୍ଷ୍ଵାର

ରାଜକୁମାରୀ—ବାତାୟନେର ଏହି ପାରେ ଏହି ନା ଜାନ ।

ଏ ଦେଶେ

ମନେର ଚାନ୍ଦା ଉଠିଲ ଭେଗେ

ରାଜକୁମାରର ବେଶେ ।

ଆମି ଆଚଳ ଦିଲାମ ମେଲେ,

ଆମି ପରାଗ ଦିଲାମ ଦେଲେ

ରାଜକୁମାର—ଆମାର ପ୍ରେମେର ମାଳା ବାଲୀ

ତୋମାର ଗଲାଯ ଦୋଳେ

ଉଭୟେ—ତୋମାର ଆମାର ଶିଳନ ମାଳା ।

ଏକ ଦୋଲାତେଇ ଦୋଲେ ।

(୭)

ଆଶାବଳ, ଆଶାବଳ, ପକ୍ଷିରାଜେର ଆଶାବଳ
ନେଇକୋ ଭୁବି, ନେଇକୋ ଚାରୁ ନେଇକୋ କୋନ
ଗଞ୍ଜୋଳ ।

ନେଇକୋ ଭୁବି, ନେଇକୋ ଦାନା,

ଏହି କଥାଟାଇ ଆହେ ଜାନା,

ଆଶାବଳେ ଆସନ୍ତେ ହେଲେ ହାସି

ଉଚ୍ଚରୋଳ ଗାଁ ମୟୁଦ୍ରି

ମକଳ ବିକାଳ କେବଳ ସାହ୍ୟା

ନୀଳ ଆକାଶର ଟାଟିକା ହାସ୍ୟା

(ଶାନ୍କା ହାସ୍ୟା)

ମେଘର ବୁକ୍ ଖେବେ ପାଖା

ଆଗେର ମାବେ ଉଠିବେ ଦୋଲ—ଦୋହଲ ଦୋଲ ।

ରାଜକ୍ଷ୍ଵାର କଥାର ଛେଲେ

ରାଗକୁମାର ଦେଖିବେ ପେଲେ

ପକ୍ଷିରାଜେର ଚୌଯୁଡ଼ା ଛୁଟିବେ ତୁଲେ ଜନରୋଳ ।

ଅରପ ଦେଶର କୋନମେ ମେଘେ

କଟ୍ଟିବୀଧାର ଉଠିବେ ଗେବେ

ଏସ ଏମ ଏମ ଆଜି ହନ୍ଦିଲ ଉତ୍ତରୋଳ ।

(୮)

ବାନ୍ଧବେର ଏହି ପଥେର ପାରେ

ରାଜକ୍ଷ୍ଵାର ଏହି ଦେଶ

ଏହି କଥାଟା ହୋଲ ବଳ

ଗଲ ହୋଲ ଶେବ ।

ନୀଳ ଯମ୍ନା ବାରଧା ଧାରା

ବାନ୍ଧବେ ଯେ ପଥଟା ହାରା

ରାଜକ୍ଷ୍ଵାର ଓଇ ହାଜାର ତାରା

ପାରେ ନୂତନ ବେଶ ।

ଏହି ପାରେ ଏ ହାରିଯେ ହାସ୍ୟା

ଓଇ ପାରେ ତାଇ ଫିରେ ପାଓଯା

ନିତାକାଳେ ଆସା ହାସ୍ୟା

ଏକଇ ହରେର ବେଶ ।

ମଞ୍ଜାଦକ—ଶ୍ରୀହେମମନ୍ତ୍ରମାର ଚଟ୍ଟାପାଧ୍ୟାୟ (ନିଭିତ୍ତିରୋଟାର୍)

ଶିଅଭାନ୍ଦଳ ମତ କର୍ତ୍ତ୍ଵ ୧୩ ନଂ କର୍ମଓଳାଶ ପ୍ଲଟ, କଲିକାଟା ହିନ୍ତେ ପ୍ରକାଶିତ ।

ଶିଅକ୍ଷମ ପ୍ରକାଶିତ ଓ ପାରିଦର୍ଶକ, ୨୭ ବି, ପ୍ରେସ୍ ଟ୍ରେଟା ଟାଇପ୍ ପାରିଦର୍ଶକ ।

শ্বাস্থ্য এবং সৌন্দর্য

শ্বাস্থ্যই সৌন্দর্যের আকর

শ্বে, ক্রীম, পাউডার, রঞ্জ, লিপষিক প্রতি সৌন্দর্যচৰ্চাৰ
বিভিন্ন উপাদান ঘৰের চটক বাড়াৰ মাত্ৰ— দেহেৰ গ্ৰহণ
সৌন্দর্য স্থষ্টি কৰিতে ইহারা অক্ষম। কাৰণ দীপ্তি শ্বাস্থ্য
এবং পরিপূৰ্ণ জীৱনীশক্তিই গ্ৰহণ সৌন্দর্যেৰ ভিত্তি।
নিয়মিত শ্বাস্থ্যচৰ্চা ও পুষ্টিৰ খাত্ৰ গ্ৰহণ কৰুন।

লক্ষ্মীগাঙ্গা

বিশ্ব পৰিপূৰ্ণ পুষ্টিৰ কেন্দ্ৰ

লক্ষ্মীদাস প্ৰেমজী
৮, বহুবাজাৰ, শ্ৰীট কলিকাতা